

KOŚCIÓŁ

Papież: żarliwie odpowiedzmy na radosną nowinę Chrystusa

26.01.2025

Pan nie przemówił do nas istotnie jako do niemych słuchaczy, ale jako do świadków, wzywając nas do ewangelizowania w każdym czasie i miejscu – wskazał Ojciec Święty podczas Mszy św. w Niedzielę Słowa Bożego. Podczas Eucharystii, która była sprawowana w Bazylice św. Piotra ustanowiono nowych lektorów. Liturgia była także końcowym punktem jubileuszowego spotkania świata mediów, dziennikarstwa i komunikacji.

Papież Franciszek – rozważając niedzielą Ewangelię – w homilii wskazał na pięć elementów, które charakteryzują misję Mesjasza. Są to: głoszenie dobrej nowiny, obwieszczenie wolności więźniom, obdarzenie niewidomych przejrzeniem, danie wolności uciśnionym oraz ogłaszanie roku łaski Pana.

Bliskie jest królestwo Boże!

Misja Jezusa jest unikalna i powszechna; jest On „posłany, aby ubogim nieść dobrą nowinę”. „Kiedy Bóg króluje, człowiek jest zbawiony. Pan przychodzi, aby nawiedzić swój lud, otaczając opieką pokornych i nędzarzy” – wskazał Papież. Dodał, że Ewangelia jest dla nas „słowem współczucia”, które zobowiązuje nas do uczynków miłosierdzia.

Drugim elementem jest obwieszanie przez Chrystusa wolności więźniom. „Mocą Ducha Jezus odkupuje nas z wszelkiej winy i uwalnia nasze serca od wszelkich okowów wewnętrznych, przynosząc światu przebaczenie Ojca” – zaznaczył Franciszek. Ewangelia jest „słowem miłosierdzia”. Mamy stać się gorliwymi świadkami pokoju, solidarności i pojednania.

Wezwani do prawdy

Kolejnym elementem, który jest cechą fundamentalną wypełnienia przez Pana Jezusa proroctwa jest danie „niewidomym przejrzenia”. „Mesjasz otwiera nam oczy serca, często zaślepione powabem władzy i próżności: chorobami duszy, które uniemożliwiają nam rozpoznanie obecności Boga i sprawiają, że słabi i cierpiący stają się niewidoczni” – powiedział Ojciec Święty. Ewangelia staje się światłem wzywającym nas do konsekwentnego życia wiarą.

„Odsyłanie wolnymi uciśnionych” jest czwartym działaniem Pana. Papież zaznaczył, że żadna niewola nie ma szans wobec działania Zbawiciela. „Więzienia prześladowań i śmierci zostają szeroko otwarte przez miłującą moc Boga – powiedział Papież i dodał, że ta Ewangelia jest słowem wolności, wzywającym nas do nawrócenia serca, uczciwości myśli i wytrwałości w próbie”.

„Obwoływać rok łaski Pana”

Jest to piąty element, który wskazuje na nowy czas; on nie wyczerpuje życia, ale odradza je. „Jest to Jubileusz, taki jak ten, który rozpoczęliśmy, przygotowując się z nadzieją na ostateczne spotkanie z Odkupicielem. Ta Ewangelia jest słowem radości, wzywającym nas do gościnności, do komunii i do podążania, jako pielgrzymi, ku królestwu Bożemu” – dodał Franciszek.

Jezus już to wypełnił

Chrystus dokonując naszego wybawienia, ogłasza nam, że Bóg jest bliski człowiekowi w jego ubóstwie. On odkupił nas od zła i wprowadza w „radość czasu i historii”. Dzięki temu, Pan chce nas prowadzić do życia wiecznego.

„Zbawienie, które nam daje, nie jest jeszcze w pełni dokonane; jednak wojny, niesprawiedliwość, cierpienie, śmierć nie będą miały ostatniego słowa w sprawie narodów ziemi i naszej historii: ponieważ Ewangelia jest słowem żywym i pewnym, które nigdy nie zawodzi” – zaznaczył Ojciec Święty.

ks. Marek Weresa/vaticannews.va

“Prorokinie nadziei” – geniusz sióstr zakonnych i siła komunikacji

24.01.2021

Doświadczenia, świadectwa, projekty i misje sióstr zakonnych z całego świata zostały zaprezentowane dziś podczas Światowej Jubileuszowej Konferencji Sióstr Zakonnych. Wydarzenie zostało zorganizowane przez Dykasterię ds. Komunikacji w Bibliotece Watykańskiej. Było okazją do zaprezentowania różnorodnych działań sióstr: od duszpasterstwa migrantów na granicy meksykańskiej, poprzez pomoc kobietom ofiarom przemocy w Ugandzie, działania przeciwko handlowi ludźmi, aż po ewangelizację online.

Dziewczynka z Ameryki Południowej, której, na oczach matki, pociąg odciął nogi, gdy próbowała przekroczyć granicę z Meksykiem. Ośmioletnia Filipinka, zamknięta w ciemnym pokoju, gdzie ciotka zmuszała ją do prostytucji online. Ugandyjskie kobiety, noszące pod sercem dzieci swoich oprawców, odrzucone przez rodziny i zmuszane do produkcji broni. Uchodźcy, bezdomni, nastoletnie ofiary przemocy, ubogie rodziny, niedożywione dzieci bez dostępu do edukacji czy opieki medycznej. Te dramatyczne historie wybrzmiały w czwartek w, słynącej z bogatych XVI-wiecznych fresków, Sali Sykstyńskiej, kontrastując z jej pięknem i wspaniałością.

Komunikacja jako dar

Jubileuszowa konferencja sióstr, zorganizowana przez Dykasterię ds. Komunikacji przy wsparciu Fundacji Hiltona w ramach Jubileuszu dedykowanego osobom zajmującym się mediami i komunikacją, miała na celu wymianę doświadczeń sióstr zakonnych z różnych stron świata oraz pokazanie, w jaki sposób środki komunikacji – stare i nowe – mogą stać się fundamentalnym narzędziem dla ich działań. Dzięki mediom społecznościowym, radiu, stronom internetowym czy po prostu słuchaniu, dziewczynka z Ameryki Południowej trafiła do ośrodka pomocy migrantom, a ostatecznie odzyskała dziecięcy uśmiech; Filipinka została ocalona z koszmarnego procederu; kobiety w Ugandzie nauczyły się konkretnego zawodu, dzięki któremu uzyskały niezależność, poczucie godności i przynależności. „Komunikacja to wzajemny dar siebie” – powiedział prefekt Dykasterii ds. Komunikacji Paolo Ruffini, otwierając spotkanie.

Przykłady „kobiecego geniuszu”

Piętnaścioro prelegentów (w tym 12 kobiet) przedstawiało poruszające świadectwa z różnych zakątków świata. Siostry określono mianem „prorokini nadziei”. Zostały ukazane jako silne, niezłomne, ale też jako niosące czułość, przejawiającą się w dzieleniu posiłków i schronienia z ubogimi, w tworzeniu filmów dokumentalnych o tragediach swoich wiosek, w nauczaniu analfabetek prowadzenia audycji radiowych czy staraniu się pośród osób zamożnych o pomoc dla głodujących dzieci. „Kobiecy geniusz”, o którym mówili trzej ostatni papieże, został zilustrowany konkretnymi przykładami uczestniczek konferencji, które dzień wcześniej odwiedziły siedzibę mediów watykańskich, Muzeum Radia Watykańskiego i Bazylikę św. Piotra.

Kreatywność sióstr zakonnych

Wydarzenie otworzyły pozdrowienia prefekta Biblioteki Watykańskiej, ks. Mauro Mantovano SDB, oraz modlitwa, którą poprowadził sekretarz Dykasterii ds. Komunikacji, ks. Lucio Ruiz. „Potrzebujemy waszej mądrości, dynamizmu, kreatywności i miłości” – zapewnił siostry. O miłości mówił także Paolo Ruffini, przypominając, że była ona „pierwszym źródłem komunikacji” dla wczesnych chrześcijan: „Rozpoznawano ich po tym, jak się miłowali – przypominał. – Komunikacja przekształca relacje w więzi”.

Przykład pracy z migrantami na granicy meksykańskiej

Jednym z przykładów była praca s. Normy Pimentel, która od lat pomaga migrantom przekraczającym granicę Meksyku i USA. To właśnie ona opowiedziała historię dziewczynki, która straciła nogi, próbując dostać się na pociąg towarowy. Dzięki mediom społecznościowym udało się zebrać środki, aby pomóc rodzinie dziewczynki i umożliwić jej przeprowadzkę do Tennessee.

„Szycie nadziei” w Ugandzie

Z kolei s. Rosemary Nyirumbe z Ugandy, uznana przez „Time” za jedną ze 100 najbardziej wpływowych osób na świecie, opowiedziała o swojej pracy z kobietami, które były ofiarami porwań i przemocy ze strony organizacji terrorystycznej Armia Bożego Oporu. W swoim ośrodku wprowadziła inicjatywę szycia toreb i ubrań, ucząc kobiety, że ich życie może zostać „zsyte na nowo”.

Walka z handlem ludźmi

S. Abby Avelino, należąca do sieci Talitha Kum, mówiła o walce z handlem ludźmi, w tym z wykorzystywaniem dzieci w internecie. Przytoczyła poruszające historie ofiar i podkreśliła, że do walki z tym procederem potrzebna jest współpraca międzynarodowa.

Wiele historii siostr, podejmujących odważne i często nietuzinkowe inicjatywy, można przeczytać w cyklu artykułów „Sisters’ Project” publikowanych w mediach watykańskich. Są wśród nich także historie polskich siostr zakonnych.

VaticanNews.va

Bp Kiciński: osoby konsekrowane były, są i będą pielgrzymami nadziei

01.02.2025

Od samego początku osoby konsekrowane były, są i będą pielgrzymami nadziei. Są tymi, którzy niosą miłość Boga do każdego człowieka – mówił bp Jacek Kiciński CMF, przewodniczący Komisji Konferencji Episkopatu Polski ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, podczas konferencji prasowej zapowiadającej Światowy Dzień Życia Konsekrowanego obchodzony w święto Ofiarowania Pańskiego (2 lutego).

Osoby konsekrowane pielgrzymami nadziei

Bp Kiciński przypomniał, że przeżywamy Rok Jubileuszowy pod hasłem: „Pielgrzymi nadziei”. „Ojciec Święty Franciszek zauważa, że w wielu przestrzeniach naszego życia brakuje nadziei. Dlatego mamy być pielgrzymami nadziei. Dla nas, osób konsekrowanych, nadzieją przede wszystkim jest Jezus Chrystus, który ożywia nasze życie, który posyła nas do innych” – zaznaczył.

„Od samego początku osoby konsekrowane były, są i będą pielgrzymami nadziei. Są tymi, którzy niosą miłość Boga do każdego człowieka” – podkreślił bp Kiciński. „To, co wyróżnia osoby konsekrowane, to towarzyszenie innym na drodze codziennego życia, na drodze wiary. Dlatego być pielgrzymem nadziei to być przede wszystkim zwiastunem Dobrej Nowiny dla każdego człowieka” – ocenił hierarcha.

Bp Kiciński przypomniał, że 2 lutego, w święto Ofiarowania Pańskiego, przeprowadzana jest w parafiach zbiórka na klasztory kontemplacyjne.

Wierność modlitwie

O apostołowaniu poprzez modlitwę mówiła m. Judyta Katarzyna Woźniak OSCCap, opatka wspólnoty Mniszek Klarysek Kapucynek z Krakowa. „Życie modlitwy jest podstawą życia wiarą, relacji z Trójcą Przenajświętszą. Na tym opiera się nasza codzienność. Nie posługa na zewnątrz, nie dzieła, ale wierność codziennej modlitwie” – wyjaśniła.

Matka Woźniak przyznała, że każdego dnia spływa do jej wspólnoty wiele prośb o modlitwę. „Wiele osób wciąż pokłada nadzieję, że w naszych wspólnotach znajdą wsparcie. Bardzo wiele osób dzwoni, by prosić o modlitwę wstawienniczą, ale też bardzo wiele osób potrzebuje wysłuchania, przyjęcia” – mówiła. „Jest to miejsce odzyskiwania nadziei dla wielu osób, które są samotne, które pozostają w rozpacz, depresji, w doświadczeniu lęku” – zauważyła. Dodała, że we wspólnotach zakonnych ludzie szukają nadziei.

Macierzyństwo duchowe

Beata Mackiewicz, z Instytutu Prymasa Wyszyńskiego, wyjaśniła, że członkinie Instytutów świeckich towarzyszą wszystkim ludziom, tam gdzie Pan Bóg je postawi, w codzienności. „Jesteśmy w miejscach pracy, żyjemy wśród świeckich, pojedynczo, czasem we wspólnotach, ale wszystkim próbujemy nieść

nadzieję przez modlitwę i przez bycie obok drugiego człowieka, przez ciche apostołstwo, do którego jesteśmy powołane” – zaznaczyła.

Beata Mackiewicz wyjaśniła, że Instytuty świeckie prowadzą dzieła wspólne, a jednym z nich są dni skupienia dla kobiet, które prowadzi Instytut Prymasa Wyszyńskiego. „Mamy długą tradycję pracy wśród kobiet” – zauważyła. „Prowadzimy dni skupienia kobiet, bo widzimy, że formacja modlitewna, duchowa jest kobietom potrzebna. Opieramy dni skupienia na nauczaniu bł. kard. Stefana Wyszyńskiego, który mówił do kobiet i o kobiecie, który pokazywał piękno macierzyństwa duchowego i fizycznego. Mówił, że kobiety powołane są do macierzyństwa, a wzorem jest Maryja” – podkreśliła.

Przeciwko przemocy

O pomocy i dawaniu nadziei kobietom, które ją straciły, mówiła s. Gabriela Hasiura CP, ze Zgromadzenia Sióstr Pasjonistek św. Pawła od Krzyża, członkini „Sieci Bakhity”. „Towarzyszmy najbardziej poszkodowanym kobietom na świecie, czyli takim, które doświadczyły przemocy, wykorzystania, które zostały perfidnie zniszczone psychicznie i duchowo przez ich oprawców” – przyznała.

S. Hasiura dodała, że siostry udzielające wsparcia takim kobietom, każdy dzień rozpoczynają od modlitwy. „Najpierw same dotykamy Boga, aby później móc tym Bożym dotykiem dotykać tych, którzy przychodzą do nas” – zaznaczyła.

S. Hasiura stwierdziła, że sieć tworzona jest w ramach współpracy międzyzakonnej. „Nie jest to dzieło jednego charyzmatu. Jest to dzieło, które skupia wiele sióstr w różnych zgromadzeniach zakonnych. Sieć Bakhita, która pomaga ofiarom handlu ludźmi, również współpracuje z organizacjami na terenie kraju i za granicą” – poinformowała.

Zakonnica przyznała, że pomagają kobietom odnaleźć sens życia, nadzieję, żeby odkryły, „że ich życie jest wartościowe, piękne, że warto żyć, że warto odnajdywać Pana Boga w świecie i w życiu, że On nas prowadzi”.

Wyjść z kryzysu bezdomności

Br. Konrad Baran OFM Cap, dyrektor Dzieła Pomocy św. Ojca Pio, podkreślił, że „jako jeden z Instytutów męskich czujemy się powołani do konkretnej pracy na rzecz drugiego człowieka, Kościoła”. Przyznał, że po ponad 20 latach istnieją dwa duże centra Dzieła Pomocy św. Ojca Pio, w których pracuje czterech braci oraz 45 pracowników świeckich. „Wszystko po to, aby tego człowieka, którego nam Pan Bóg przysłał, odgadnąć z każdej strony, aby zobaczyć, co znajduje się u źródła problemu, który widzimy jako kryzys bezdomności” – wyjaśnił.

Dodał, że nie chodzi tylko o zapewnienie jedzenia czy ubrania, ale „bezdomność jest głębokim problemem serca, samotności, braku bliskości, że ten proces wychodzenia z bezdomności wymaga niesamowitego zaangażowania i odbudowy sieci relacji, którą ten człowiek stracił”.

„Próbujemy nieść nadzieję na różny sposób osobom, które do nas przychodzą i one dla nas stają się świadkami nadziei, kiedy w swoim tempie uczą nas tego, że ta nadzieja rzeczywiście porywa” – mówił br. Baran.

Podsumowując konferencję prasową, Rzecznik KEP podkreślił, że „to jest Kościół ukryty, który wykonuje pracę u podstaw, który potrafi cierpieć z cierpiącymi, pomagać tym, którzy tej pomocy potrzebują, wsłuchiwać się w głos tych, których nikt nie słucha”. „To jest Kościół, to jest nasz Kościół” – zaznaczył.

Konferencja prasowa odbyła się 20 stycznia br. w Sekretariacie Konferencji Episkopatu Polski pod hasłem „Miejsca i świadkowie nadziei w życiu konsekrowanym”.

[Statystyka zakonów męskich w Polsce \(2023\)](#)

[Statystyka zgromadzeń żeńskich czynnych w Polsce \(XII 2024\)](#)

Za: episkopat.pl

Abp Galbas: powinniśmy skupić się na tym, co nas łączy i na tym budować

18.01.2025

Temu służy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan, bo jest zachętą do dialogu.

Ekumenizmu nie trzeba się obawiać. Różnimy się, ale powinniśmy skupić się na tym, co nas łączy i na tym budować – powiedział PAP metropolita warszawski abp Adrian Galbas. Dodał, że służy temu Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan, bo jest zachętą do dialogu.

W sobotę w Kościele katolickim rozpocznie się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan pod hasłem „Czy wierzysz w to?”. Słowa te nawiązują do dialogu w Ewangelii św. Jana (J 11,17-27) Jezusa z Martą po śmierci jej brata Łazarza.

Zdaniem abp. Galbasa spotkania modlitewne, które z okazji Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan odbywają się w różnych wspólnotach „pokazują, ile nas łączy i daje klimat braterskości”. Hierarcha przypomniał, że tegoroczne hasło „Czy wierzysz w to?” może być również okazją do rachunku sumienia nad stanem naszej wiary.

„Spróbujmy zobaczyć, czy nasza wiara się pogłębia, czy staje się coraz bardziej chłodna. To także dobra okazja do przyjrzenia się, czy dzielimy się naszą wiarą. Bo kiedy się nią dzielimy, wiara staje się coraz silniejsza, a kiedy zamykamy się na innych – zaczyna słabnąć” – stwierdził.

Abp Galbas przyznał, że zawsze, kiedy w Kościele pojawia się temat ekumenizmu, podnoszą się głosy, że jest to coś niebezpiecznego, co grozi rozmyciem własnej tożsamości.

„Ekumenizmu nie trzeba się obawiać. Ważne, żebyśmy, kiedy zbieramy się na wspólnej modlitwie, wiedzieli, kim jesteśmy. Różnice między nami oczywiście są, nikt tego nie neguje, ale powinniśmy skupiać się na tym, co nas łączy i na tym budować” – mówił.

Zdaniem metropolity warszawskiego najlepszym przykładem dobrej ekumenicznej współpracy jest archidiecezja katowicka.

„Kiedy byłem w Katowicach wydawało mi się, że Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest w zasadzie niepotrzebny, ponieważ spotkania ekumeniczne prowadzone w różny sposób odbywały się przez cały rok. Nie potrzebowaliśmy specjalnego tygodnia, żeby się spotykać” – zaznaczył.

Jednocześnie zastrzegł, że nie wszędzie tak to wygląda, więc dobrze, że w Kościele jest Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan, w którym chrześcijanie różnych wyznań spotykają się na wspólnej modlitwie i wyznaniu wiary.

Dodał, że Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest kolejną – obok synodu o synodalności – zachętą do dialogu.

„Monolog jest zawsze łatwiejszy. Łatwiej powiedzieć: ja będę mówił, a ty słuchaj, niż zamilknąć i słuchać. Ale dialog jest ciekawszy, jest głębszy. Kiedy słucham, dowiaduję się czegoś nowego, więc to słuchanie ubogaca” – podkreślił.

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan jest organizowany co roku między 18 a 25 stycznia, czyli między dawnym świętem katedry św. Piotra a świętem nawrócenia św. Pawła. W niektórych diecezjach czy w miastach czas wydarzeń ekumenicznych ograniczony jest do jednego nabożeństwa, a w innych wydłuża się do kilku tygodni. Jeszcze inne wybierają z ośmiu nabożeństw jedno, któremu nadają charakter obchodów centralnych świętowanych najczęściej w niedzielę.

W tym roku centralne nabożeństwo Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan w Polsce odbędzie się 23 stycznia w ewangelicko-augsburskim kościele Świętej Trójcy w Warszawie. Kazanie wygłosi metropolita warszawski abp Adrian Galbas.

Materiały do ekumenicznych modlitw przygotowali członkowie wspólnoty monastycznej Bose w północnych Włoszech. Ofiary zbierane w trakcie nabożeństw zostaną przekazane na pomoc osobom, które ucierpiały wskutek powodzi na Dolnym Śląsku.

Iwona Żurek / gość.pl

ZAKON

Karmelitańscy formatorzy spotkali się w Bocca di Magra

W dniach 27-31 stycznia 2025 r., w domu rekolekcyjnym Prowincji Liguryjskiej w Bocca di Magra, odbyło się spotkanie formatorów z europejskich prowincji naszego Zakonu .

Głównym celem spotkania była rewizja projektu nowego *Ratio Institutionis*, czyli podstawowego dokumentu dotyczącego formacji w całym Zakonie. Była to dla wszystkich wspaniała okazja do wymiany doświadczeń formacyjnych w różnych krajach i kontekstach kulturowych. Formatorzy mieli również okazję spędzić popołudnie na zwiedzaniu historycznego centrum Pizy.

W spotkaniu uczestniczyło 38 formatorów z 18 okręgów z różnych krajów europejskich: Austrii, Włoch, Malty, Francji, Hiszpanii, Polski, Portugalii, Chorwacji, Libanu, Egiptu, Czech i Belgii. Obecni byli również formatorzy z Międzynarodowego Kolegium Teologicznego „Teresianum” w Rzymie.

Wydarzenie zostało przygotowane i poprowadzone przez przewodniczącego Konferencji Prowincjałów Europejskich, o. Federico Trinchero wraz z ustępującym sekretarzem, o. Andrzejem Cekierą.

o. Andrzej Cekiera OCD

Rozpoczyna się proces beatyfikacyjny wyjątkowej karmelitanki

21.01.2025

Ta niezwykła karmelitanka została zapamiętana dzięki niespotykanej pogodzie ducha i uśmiechowi, który towarzyszył jej nawet w chwili śmierci. Przeczując, że zbliża się kres jej ziemskiego życia, napisała, jak ma wyglądać jej pogrzeb: „Najpierw modlitwa, a potem wielka impreza dla wszystkich”. Rozpoczęty proces beatyfikacyjny czyni ją jednym z najpiękniejszych wzorców współczesnej świętości.

Siostra Cecilia María de la Santa Faz, karmelitanka z Argentyny, żyła 43 lata, z czego 19 spędziła w klasztorze w Santa Fe. Była osobą pełną radości, poświęcającą się modlitwie, życiu kontemplacyjnemu i wspólnocie. Ukończyła studia pielęgniarские, grała na skrzypcach i słynęła ze swojego niegasnącego uśmiechu. W grudniu 2015 roku zdiagnozowano u niej nowotwór języka, który z czasem dał przerzuty do płuc. Pomimo cierpienia, siostra Cecylia zachowała pogodę ducha, ofiarując swoje trudności Bogu i z ufnością oczekując na spotkanie z Nim. Siostra Cecylia zmarła 23 czerwca 2016 roku w Buenos Aires. Jej ostatnim życzeniem było, aby pogrzeb rozpoczął się modlitwą, a zakończył radosną uroczystością.

W 2025 roku rozpoczęto proces beatyfikacyjny siostry Cecylii. Arcybiskup Sergio Fenoy podkreślił jej niezwykle świadectwo miłości i zaufania do Chrystusa, które zainspirowało wielu do głębszego zaangażowania w życie chrześcijańskie.

Rozpoczął się proces beatyfikacyjny Sługi Bożej, siostry Cecylii Marii de la Santa Faz (siostra Maria Cecylia od Najświętszego Oblicza), karmelitanki zapamiętanej z niegasnącej pogody ducha i uśmiechu,

który towarzyszył jej nawet w chwili śmierci. Rozpoczęcie procesu ogłosił arcybiskup argentyńskiego Santa Fe de la Vera Cruz Sergio Fenoy.

Msza święta otwierająca proces beatyfikacyjny zostanie odprawiona 23 lutego o godzinie 9:00 w klasztorze Świętej Teresy i Świętego Józefa, należącym do karmelitanek bosych.

Jak informuje portal ACI Prensa, arcybiskup – podpisując dokument rozpoczynający proces beatyfikacyjny – podkreślił świadectwo zakonnicy o „miłości i zaufaniu do Jezusa Chrystusa, nawet pośród najcięższych prób”, zapewniając, że „obudziło ono w wielu sercach pragnienie większego zaangażowania w życie chrześcijańskie”.

Kim była siostra Cecilia María de la Santa Faz?

Jak czytamy na stronie karmel.pl, siostra Cecylia przysłała na świat 5 grudnia 1973 roku w argentyńskim San Martin de los Andes.

„Żyła zaledwie 43 lata, z czego 19 w klasztorze św. Józefa i św. Teresy w Santa Fe w Argentynie. Zmarła 23 czerwca 2016 roku, wyniszczona nowotworem języka i płuc. Jej uśmiech przykuł uwagę mediów społecznościowych całego świata. Jednak to nie jej uśmiech wart jest naśladowania, lecz usposobienie serca i umysłu. Odeszła w opinii świętość, bo pozwoliła kochać się Jezusowi bez umiaru i sama bez umiaru kochała” – czytamy na stronie karmel.pl.

Jak podaje ACI Prensa, siostra Cecylia ukończyła studia pielęgniarские i w wieku 26 lat złożyła pierwsze śluby zakonne. Z kolei w 2003 roku złożyła śluby wieczyste.

„Była radosna i spontaniczna, potrafiła uczynić swoje życie głęboką przyjaźnią z Chrystusem i ucieleśniać miłość we wspólnocie. Oddawała się modlitwie i życiu kontemplacyjnemu, grała na skrzypcach, słynęła ze słodczy i nieustającego uśmiechu” – podaje portal.

Uśmiech siostry Cecylii nie zgasł nawet w obliczu śmiertelnej choroby

11 grudnia 2015 roku, z powodu bólu w jamie ustnej oraz ran na języku, zwróciła się po pomoc do dentystki zaprzyjaźnionej z klasztorem. Lekarka szybko skierowała ją na tomografię z podejrzeniem nowotworu. Badania potwierdziły diagnozę – był to rak dolnej części języka.

Jej choroba ulegała zaostrzeniu z powodu przerzutów do płuc i wymagała hospitalizacji. Pomimo cierpienia, siostra Cecylia trwała w modlitwie i ofiarowaniu swoich trudów, wierząc, że zbliża się do spotkania z Bogiem.

Zmarła w Buenos Aires we wczesnych godzinach porannych 23 czerwca 2016 roku po ciężkiej walce z chorobą.

Jej ostatnie życzenie, zapisane na kartce papieru, brzmiało: „Myślałam o tym, jak chciałabym, żeby wyglądał mój pogrzeb. Najpierw modlitwa, a potem wielka impreza dla wszystkich. Nie zapomnijcie się modlić, ale nie zapomnijcie też świętować!” – podaje ACI Prensa.

Zdjęcia uśmiechniętej zakonnicy w 2016 roku obiegły świat. Jej pogodna twarz, którą zachowała aż do śmierci, stała się jej znakiem rozpoznawczym.

Źródło: ACI Prensa / karmel.pl / pk
Za: deon.pl

Spotkanie Rad Prowincjalnych Prowincji Krakowskiej i Warszawskiej

W krakowskiej kurii prowincjalnej karmelitów bosych odbyło się 15 stycznia braterskie i robocze spotkanie Rad Prowincjalnych Prowincji Krakowskiej i Warszawskiej.

Podczas spotkania poruszono kwestie związane z formacją początkową i stałą, omówiono inicjatywy podejmowane w obu Prowincjach, zaprezentowano działalność Instytutu Duchowości „Carmelitanum” w Prowincji Warszawskiej oraz Karmelitańskiego Instytutu Duchowości w Prowincji Krakowskiej.

Został także podjęty temat przypadającej w tym roku setnej rocznicy kanonizacji świętej Teresy od Dzieciątka Jezus.

Za: karmel.pl

Karmelitańscy klerycy na podium!

W Krakowie 10-11 stycznia 2025 r. odbyły się XVI Mistrzostwa Polski WSD w Piłce Halowej, zorganizowane przez ubiegłorocznego Mistrza, WSD Towarzystwa Salezjańskiego. Zgłosiło się piętnaście reprezentacji seminariów z całej Polski – wśród nich nasi bracia, wspierani przez dwóch salwatorianów i dominikanina.

W piątek, 10. stycznia, na auli u salezjanów miało miejsce przywitanie drużyn, krótka prezentacja historii futsalu (w Polsce używa się też nazwy „piłka halowa”) oraz losowanie grup. Nasza drużyna w fazie grupowej zmierzyła się z WSD Łódź, WMSD Opole i na koniec z WMSD Warszawa. Do fazy pucharowej przechodziły po dwie drużyny z każdej grupy. Dzięki niezwykle zapalowi wygraliśmy dwa mecze, a trzeci zremisowaliśmy.

Tempo gry w każdym meczu było bardzo wysokie. Daliśmy z siebie wszystko i do ćwierćfinału awansowaliśmy z pierwszego miejsca. Tam zmierzaliśmy się z WSSD Katowice. Motywacja była wielka, bo zwycięstwo otwierało nam możliwość walki o podium! Ślężacy walczyli dzielnie, ale pewna wygrana 3-0 dała nam awans do półfinału. Tam czekał nas mocny rywal – WSD Tarnów. Gra była zacięta, strzeliliśmy pierwszą bramkę.

Nadzieje na finał rosły! Klerycy z Tarnowa jednak się podnieśli i po zaciętej walce wygrali 2-1. W drugim półfinale salezjanie grali z WMSD Częstochowa. Zwycięzcy mieli walczyć o mistrzostwo z klerykami tarnowskimi, a przegrani – z nami o trzecie miejsce. Gospodarze, mimo kontuzji bramkarza i wymuszonej zmiany, spełnili pokładane w nich nadzieje i znaleźli się w finale.

Walka o trzecie miejsce rozegrała się pomiędzy nami, zakonnikami, a WMSD Częstochowa. Zmęczenie turniejowe dawało się we znaki wszystkim zawodnikom. Poziom gry był naprawdę dobry, rywale stawiali opór, ale to my mieliśmy przewagę, którą dotrzymaliśmy do końca. Z wynikiem 3-1 weszliśmy na najniższy stopień podium. Trzecie miejsce dla naszej drużyny stało się faktem. Nasz bramkarz Andrzej Ilczyk (SDS) został zaś uznany bramkarzem turnieju.

Mecz finałowy okazał się prawdziwym hitem, pełnym emocji dreszczowcem. Faworyzowani salezjanie otworzyli wynik, ale do połowy było tylko 1-0, Tarnów dobrze się bronił. W drugiej połowie nastąpił przełom: wyrównanie wyniku podcięło skrzydła gospodarzom, którzy w krótkim czasie stracili dwie kolejne bramki. Przy wyniku 1-4 znów poderwali się do walki, ale starczyło czasu tylko na poprawę wyniku

o jedną bramkę. Ostatecznie Mistrzami Polski zostali alumni WSD Tarnów pokonując WSD Towarzystwa Salezjańskiego 4-2.

Na zakończenie rozgrywek odwiedził nas ks. kard. Stanisław Dziwisz, który pogratulował zwycięstwa drużyną na podium i wręczył medale wraz z nagrodami.

br. Bartosz Szpara OCD

Spotkanie opłatkowe przyjaciół misji karmelitańskich

W taką pogodę, wiatr i śnieżyce, przybyliście tak licznie – ponad 70 osób! Nie spodziewaliśmy się, że z Jarosławia przybędzie na spotkanie opłatkowe aż 21 osób pod kierunkiem p. Bożeny Wojdyło animatorki bractwa szkaplerznego. Brawo za odwagę! Przybyli przyjaciele misji z Krakowa i okolic, z Bochni, Tarnowa, a nawet spod Babiej Góry, ze Strzyżowa – zawsze wierny spotkaniom Adam Pieńkowski, z Rybnika, Tychów, Pszczyny i wielu innych miejscowości... Jesteśmy Wam szalenie wdzięczni za Waszą obecność, wspólną modlitwę, hojność i uśmiech. Sala św. Anny nie zdołała pomieścić tylu gości. Trzeba było dostawiać stoły i szukać krzeseł. Było jednak przytulnie, swojsko i wesoło, choć skromnie.

O. Prowincjał Tadeusz Florek przewodniczył Mszy św. oraz wygłosił homilię.

W czasie Mszy św. kolędowaliśmy przy akompaniamencie organów, za którymi zasiadał nasz sanktuaryjny organista-wirtuoz, p. dr Tomasz Soczek. O liturgiczną oprawę zadbali nasi klerycy, z br. Michałem i br. Markiem na czele.

Kolędowaniu w sali św. Anny akompaniował na gitarze akustycznej p. Janusz z pobliskiego garnizonu Wojska Polskiego. Przygotowaniem tegorocznego opłatka oraz kiermaszu misyjnego zajęli się p. Mariola z mężem Piotrem, przy ofiarnej współpracy naszych wolontariuszek misyjnych, p. Anny i p. Eli.

Serdecznie dziękujemy wszystkim za wspólne przeżycie radości Bożego Narodzenia w duchu misyjnym, w miłej atmosferze i misyjnej gorliwości. Wszelkie złożone przez was przy tej okazji ofiary zostaną przeznaczone na zakup Biblii dla Afryki.

Bóg zapłać każdemu z Was i do zobaczenia w Czernej na kiermaszu misyjnym w lipcu 2025 r.

*o. Jan Ewangelista Krawczyk
Prowincjalny Sekretarz ds. Misji*

Gorzędziej – Dekanalna Kolęda z Ks. Biskupem Ryszardem Kasyna

W tym Jubileuszowym Roku 2025 nasza parafia w Gorzędzie organizowała w styczniu kolędę dla wszystkich księży z naszego tczewskiego Dekanatu. Po uroczystym obiedzie w pobliskiej restauracji grupa ok. 40 księży wraz z Ks. Biskupem Ryszardem udała się do naszej kaplicy w Gorzędzie na dalszą część kolędy. Po modlitwie i błogosławieństwie udzielonym przez Księdza Biskupa odmówiliśmy wspólnie Nonę. Następnie została wygłoszona konferencja duchowa pt. „Kapłan pielgrzym nadziei” w oparciu o najnowszą Bullę papieża Franciszka „Nadzieja zawieźć nie może”. Wygłosił ją ojciec duchowy Dekanatu proboszcz z Miłobądra ks. Aleksander Cesling. Konferencja była podzielona na trzy części:

1. Omówienie nadziei i jak ją dzisiaj rozumieć.
2. Wyjaśnienie jak papież Franciszek widzi nadzieję w tym Jubileuszowym Roku w odniesieniu do Kościoła powszechnego.
3. Nadzieja związana z kapłanami niezłomnymi stanowiącymi dla nas wzór życia.

Ks. Biskup Kasyna nawiązując do duchowej konferencji ks. Aleksandra najpierw mówił trochę o nadziei rozwijając słowa kard. Ratzingera: wiara to nadzieja na miłość. Następnie przytoczył postać niezłomnego proboszcza śp. ppłk. ks. Józefa Zotora-Przytockiego z Bazyliki Mariackiej w Gdańsku. Ksiądz Biskup przywołał wspomnienie z czasów, kiedy to jeszcze jako kleryk niósł krzyż, przewodnicząc procesji pogrzebowej ulicami Gdańska w 1978 r. Ks. Józef Zotor-Przytociński w 1948 za działalność w AK podczas II wojny światowej, został aresztowany przez UB i przewieziony do Warszawy. Osadzony i okrutnie torturowany w areszcie śledczym Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego (wbijany na śrubę umocowaną w ścianie, nabijany na pal, trzymany w lodowatej wodzie itp.), a następnie w X pawilonie śledczym na Mokotowie; w 1949 skazany został na 15 lat więzienia. W więzieniu w Rawiczu i we Wronkach spędził 6 lat. Wyszedł na wolność po amnestii w 1955. W latach 60 XX w. był prześladowany przez władze państwowe, wzywany lub karany przez Kolegium ds. Wykroczeń, choćby za wysyłanie zaproszeń na rekolekcje czy wzmocnienie nagłośnień przy kościele Mariackim. Pod koniec życia stał się niewidomy, ale cały czas pełnił z ogromną wiernością posługę proboszcza w kościele Mariackim w Gdańsku.

Następnie ks. Biskup omówił różne sprawy, wyzwania i akcje duszpasterskie związane z działalnością diecezji w kontekście Jubileuszu 2025 r. w Kościele. Na końcu swojego wystąpienia złożył podziękowanie naszemu proboszczowi o. Jarkowi Górcie i wspólnocie za zorganizowanie tej kolędy, a wszystkim księżom jeszcze raz podziękował za zaangażowanie w jedenastu parafiach naszego Dekanatu.

o. J.M., ocd

Drugi Orszak Trzech Króli w Gorzędzieju

W naszej parafii w Gorzędzieju, gdzie posługujemy, odbywa się w roku kilka procesji. Jedne wynikają z obrzędów liturgicznych tj. Procesje Bożego Ciała. Inne natomiast pochodzą z tradycji i są wyrazem pobożności ludu. Wśród nich w Gorzędzieju odbywa się Marsz Świętych oraz Orszak Trzech Króli.

Ten ostatni przeszedł naszymi ulicami również w tym roku 6 stycznia. Tego typu aktywność duszpasterska jest dla nas nie tylko, jakże ważnym, podtrzymaniem tradycji kolędowych i jasełkowych. Ma również na celu ożywienie życia parafii oraz pogłębienie wzajemnych relacji jej członków.

Orszakowi Trzech Króli przewodniczył o. Jarosław Górka. Wśród uczestników należy wyróżnić głównie rodziny z dziećmi. Łącznie było ponad 30 osób przebranych za aniołki i królów. Po przejściu zamierzonej trasy miała miejsce wspólna modlitwa w kościele. Na koniec wypiliśmy wspólnie herbatę i kawę. Dla duszpasterzy pokrzepiające jest zaangażowanie rodziców w przygotowanie takiego wydarzenia. Świadczyć to może o dobrej glebie, na której można siać ziarno Słowa Bożego.

Br. Bartłomiej Gluch, OCD

Spotkanie kolędowe w Wikariacie Regionalnym OCD w Białorusi

Jak każdego roku, tak i tym razem, Karmelici Bosi z całej Białorusi, zjechali się na opłatkowe spotkanie, aby w ten sposób przekazać sobie nawzajem świąteczne życzenia. W tym roku, spotkanie odbyło się w klasztorze naszych braci w Miadziole. We wstępnym słowie, o. Piotr Frosztega, Regionalny Wikariusz, podziękował wszystkim obecnym braciom za służenie i pracę, jaką bracia wykonują w swoich wspólnotach zakonnych i parafialnych.

Podkreślił również, że Uroczystość Bożego Narodzenia pokazuje, jak wielka jest miłość Boga do człowieka. Bóg stał się człowiekiem, abyśmy my, na nowo, mogli stać się Dziećmi Bożymi, przez uświęcającą łaskę. O. Piotr wszystkim i każdemu z osobna, życzył, byśmy byli nosicielami tej Bożej miłości, która jest miłosierna, odważna i przebacząca.

Potem wszyscy bracia podzielili się opłatkiem, składając sobie nawzajem świąteczne życzenia i słowa wdzięczności.

Następnym punktem spotkania był smaczny obiad, na który wszystkich zebranych zaprosiła wspólnota miadziolska. Spotkanie zakończyło się wspólną rekreacją w świątecznej i braterskiej atmosferze.

o. Yury Kulai OCD
Tłumaczenie z karmel.by

Relacja z Korony na Florydzie

Drodzy Bracia i Siostry w Karmelu,

Tak jak pisaliśmy ostatnio, nasz klasztor przeżywał na początku stycznia wizytację generalną przeprowadzaną przez o. Krzysztofa, Definitora generalnego. Na koniec wizytacji, w sobotę 11.01 mieliśmy wspólną rekreację aczkolwiek niestety bez br. Patryka, który akurat czuł się trochę gorzej.

Wybraliśmy się do St. Augustine, niezwykle historycznego miejsca. Jest to bowiem najstarsza europejska osada w kontynentalnej części USA i najstarsze miasto Stanów Zjednoczonych. Tutaj też została odprawiona pierwsza udokumentowana Msza św. w kontynentalnej części Ameryki Północnej. Stało się to w dniu, gdy Hiszpanie po raz pierwszy wylądowali na Florydzie, w święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny (w 1565 r.). Z o. Definitorem zwiedzaliśmy sanktuarium „Our Lady of La Leche”, katedrę, fort, a także urokliwe uliczki miasta. Na deser wybraliśmy się do Parku Zoologicznego Farmy Aligatorów co było niezwykle atrakcją dla naszego Definitora (no i na pewno także dla piszącego tę relację).

Wizytator zachęcał nas do poświęcenia się dla głodnych aligatorów, ale zdania były odmienne. Wizytacja w ten sposób została zakończona powodzeniem/niepowodzeniem. Z naszego punktu widzenia powodzeniem, bo ocaleliśmy. A z punktu widzenia o. Krzysztofa trochę inaczej, bo zabrakło absolutnego posłuszeństwa. ☺

Swoją drogą mieliśmy się wcześniej wybrać z wolontariuszami któregoś wieczoru w okresie Bożego Narodzenia do St. Augustine, bogato rozświetlonego wówczas ozdobnymi światłami świątecznymi. Ale na prośbę wolontariuszy wizyta ta została odłożona, bo były prognozy niezwykle ciężkich warunków atmosferycznych... wieczorem miało być poniżej 5 stopni C (na plusie)... ☺ Swoją drogą niedawno na północy

Florydy padał śnieg i to dużo. Tak dużo, że pobity został rekord sprzed około 70 lat. Nas to jednak omi-
nęło...

W przedostatnią niedzielę Rycerze Kolumba zorganizowali przy naszym klasztorze tzw. Hawain Night
sprzedając zrobione przez siebie potrawy. Dali jednocześnie możliwość do spotkania się przy wspólnym
stole wielu osobom nawiedzającym naszą kaplicę. Ponadto mogli trochę zasilić fundusze służące reali-
zacji różnych swoich celów charytatywnych. Wspomnijmy choćby o jednym z nich zrealizowanym kilka
lat temu.

Przekonał się to tym gdy niedawno jeden z wolontariuszy zabrał kilka osób z naszego klasztoru do
pobliskiego Alpha Woman's Centre – w dzień otwarty dla wszystkich – miejsca, gdzie kobiety planujące
aborcję – a przybywające tam ze względu na różnego rodzaju bezpłatne badania – mogą znaleźć pomoc
i ukierunkowanie ku ochronie życia najmłodszych. Przyczynia się do tego choćby ufundowany dla tego
ośrodka ultrasonograf właśnie przez Rycerzy Kolumba. Okazuje się, że około 80% kobiet które tam przy-
bywają po obejrzeniu obrazu dzieci noszonych w swoim łonie odchodzi od pomysłu z którym wcześniej
przyszły do tego ośrodka. Chwała Panu!

br. Grzegorz od Świętej Rodziny, OCD

PROWINCJA - SIOSTRY

Nowe Osiny: wybory Przeoryszy i Zarządu

Umiłowani w Chrystusie, Siostry i Bracia w Karmelu,

zawiadamy, że w dniu dzisiejszym 27.01.2025 w naszym klasztorze Opatrzności Bożej i Niepokalanego Serca Maryi w Nowych Osinach odbyły się wybory Przeoryszy i Zarządu. Wyborom przewodniczył N.O. Delegat Serafin M. od Trójcy Świętej.

Matką Przeoryszą została **s. M. Katarzyna od Najświętszej Eucharystii**.

Radnymi zostały: 1. s. M. Anastazja od Krzyża; 2. s. Jana Paula od Matki Bożej; 3. s. Ewa-Maria od Męki Pańskiej.

Polecamy modlitwie Naszą Matkę i Zarząd oraz całą naszą Wspólnotę. Niech Pan prowadzi, a Maryja otacza swym płaszczem.

Z siostrzanymi pozdrowieniami i modlitwą,

s. M. Anastazja od Krzyża

PROWINCJA - OCDS

Warszawa-Raławicka: „Z Narodzenia Pana dzień dziś wesoły”

W pierwszą sobotę stycznia, jak co roku, w naszej Wspólnocie odbyło się spotkanie opłatkowe. Rozpoczęliśmy je pierwszosobotnim różańcem i Mszą Świętą w kaplicy, po których przeszliśmy do salki, gdzie czekały już zastawione i pięknie przyozdobione przez Diakonie Gospodarczą stoły.

W spotkaniu, oprócz członków Wspólnoty, uczestniczyli również zaproszeni Ojcowie Karmelici oraz brat Piotr OCD. Na wstępie podzieliliśmy się opłatkiem, po czym wszyscy usiedliśmy do stołów, gdzie czekały

na nas różne smakołyki – nie tylko słodkie i ciasta, ale też ryba i rozmaite sałatki. Siostra z Ukrainy przyniosła też niezwykle, przyozdobiony kwiatami chleb, który w jej kraju przygotowywany jest na specjalne okazje.

Podczas spotkania, jak co roku, wylosowaliśmy osobę, za którą będziemy się modlić przez cały rok – w losowaniu tym uczestniczyli także Ojcowie. Każdy otrzymał też karteczkę z myślą św. Elżbiety od Trójcy Świętej oraz jej ikonę, a także obrazek Sługi Bożej Kunegundy Siwiec wraz z modlitwą o jej beatyfikację.

Podczas spotkania śpiewaliśmy wspólnie kolędy. Siostra z Ukrainy zaintonowała również kolędy ukraińskie. Na koniec odmówiliśmy dziesiątkę różańca i odśpiewaliśmy *Salve Regina*, po czym rozstaliśmy się w radosnych nastrojach, z zaufaniem oczekując, co przyniesie naszej Wspólnocie rozpoczęty rok.

W sopockim Belejem...

Święto Chrztu Pańskiego, kończące liturgiczny obchód Bożego Narodzenia, zgromadziło naszą Wspólnotę wokół Chrystusowego żłóbka. Adoracja Najświętszego Sakramentu i Msza św. w intencji dziękczynno-błagalnej w wyjątkowy sposób pozwoliła nam dziękować Bogu za łaski otrzymane w minionym czasie.

Spotkanie z niepojętą dla ludzkiego umysłu tajemnicą Wcielenia Syna Bożego rodziło w naszych sercach radość z Bożej obecności wśród nas, która wprowadziła w świąteczną atmosferę dzielenia się opłatkiem u progu Roku Jubileuszowego. Życzenia, które nieodmiennie związane są z łamaniem się białym chlebem, przeniknięte były wzajemną serdecznością, pragnieniem dla każdego z nas błogosławieństwa Bożego, głębokiej wiary, nadziei, która zawieść nie może oraz miłości do Chrystusa i bliźniego pod opieką Maryi i św. Józefa.

Usłyszeliśmy od siebie nawzajem też słowa wypowiedziane z troską o pomyślność w indywidualnej codzienności, doczesność bowiem jest inaczej nieco urządzona niż wieczność. Duchowo łączyliśmy się także z tymi członkami Wspólnoty, którzy tego dnia pozostawali w swoich domach, a o których my pamiętaliśmy w sercach. Życzeniom towarzyszyły słowa przywołanej na wstępie spotkania *Modlitwy na*

Jubileusz 2025 papieża Franciszka, którą Wspólnota przyjęła jako motto i zamieściła w swoim *Programie życia i działania* na bieżący rok.

Świąteczna tradycja zaprasza do wspólnego kolędowania, którego również w Sopocie nie zabrakło. Przy stole zastawionym bożonarodzeniowymi pysznościami wybrzmiewała *Gloria in excelsis Deo*, pozwalając cieszyć się pięknem uroczystości Narodzenia Pańskiego.

Krystyna Westfal OCDS

Wspomnienie o śp. Irenie Stefańskiej

W dniu 05 stycznia 2025 roku zmarła nasza siostra Irena Stefańska w wieku 82 lat, imię zakonne Irena od Chrystusa Zmartwychwstałego. Do Wspólnoty OCDS we Wrocławiu została przyjęta 21 czerwca 1998 roku, a przyrzeczenia definitywne złożyła 07 grudnia 2003 roku. We Wspólnocie była członkiem diakonii gospodarczej i diakonii modlitwy.

Miała zwyczaj obdarowywania drobnymi podarkami. Była wolontariuszką w: Stowarzyszeniu dzieci z rodzin dysfunkcyjnych „Serce” oraz w Ośrodku Rehabilitacyjno-Edukacyjno-Wychowawczym w Świdnicy, ponadto malowała obrazy i pisała ikony.

Była osobą zdyscyplinowaną co potwierdzała systematyczną obecnością na comiesięcznych spotkaniach Wspólnoty, nawet wtedy gdy sił jej brakowało, zwłaszcza pod koniec życia. Codziennie uczestniczyła w porannej Mszy Św. o godz. 6.30, która była odprawiana w katedrze świdnickiej. Była pokornie dumna, że jest Świecką Karmelitanką w Diecezji Świdnickiej.

Zbigniew Janaś OCDS

Karmelici Bosi

provincia warszawska

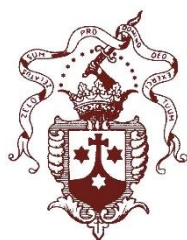

Dla rozeznających powołanie w 2025

07-09 LUTY	WEEKEND W KARMELU (POZNAŃ). POWOŁANIOWE DNI SKUPIENIA Z DUCHOWOŚCIĄ KARMELU
01 28-30 MARZEC	DZIEŃ W KARMELU (WROCŁAW) DZIEŃ SKUPIENIA Z DUCHOWOŚCIĄ KARMELU WEEKEND W KARMELU (ZWOLA) WIELKOPOSTNE REKOLEKCJE Z MARYJĄ
25-27 KWIECIEŃ	WEEKEND W KARMELU (POZNAŃ) WIELKANOCNE REKOLEKCJE POWOŁANIOWE
16-18 MAJ	WEEKEND W KARMELACH (SOPOT, GORZĘDZIEJ, DRZEWINA) REKOLEKCJE W DRODZE DLA MĘŻCZYZN. 3 DNI - 3 KLASZTORY. ZOBACZ JAK ŻYJEMY NAD MORZEM, NAD WISŁĄ I W LĘSIE
14 CZERWIEC	DZIEŃ (LUB DWA) W KARMELU (WARSZAWA - SOLEC) DZIEŃ SKUPIENIA Z DUCHOWOŚCIĄ KARMELU
16 LIPIEC	UROCZYSTOŚĆ MATKI BOŻEJ Z GÓRY KARMEL PRZYJDŹ DO KARMELU I ŚWIĘTUJ Z NAMI
22-24 SIERPIEŃ	WEEKEND W KARMELU (POZNAŃ) WAKACYJNE REKOLEKCJE POWOŁANIOWE
WRZESIEŃ	INDYWIDUALNE DNI SKUPIENIA W WYBRANYCH KLASZTORACH NASZEJ PROWINCJI. POZNAŃ, ZWOLA, ZAMARTE, GORZĘDZIEJ, DRZEWINA...
01 PAŹDZIERNIK	ROZPOCZĘCIE POSTULATU
WIĘCEJ NA	POWOŁANIA.KARMELICIBOSI.PL

Redakcja przypomina:

- nadsyłanie materiałów z informacjami i wiadomościami do kolejnego numeru „Karmel-Info” odbywa się **do 01 marca** 2024 roku.
- Materiały do „Karmel-Info” oraz wszelkie uwagi i sugestie należy przysyłać na adres mailowy: karmelinfowa@gmail.com
- Redakcja zastrzega sobie prawo ingerencji w nadesłane teksty, jeśli zajdzie taka konieczność.

Redakcja:

o. Grzegorz Andrzej Malec, OCD

ul. Solec 61
00-424 Warszawa
kom.: 601 422 212; 505 757 166
mail: karmelinfowa@gmail.com;
gregimalec@gmail.com

do użytku wewnętrznego Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych